

Ο χρόνος είναι απλά το ρυάκι όπου ψαρεύω.-
Henry David Thoreau

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και..

μη

ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ ΣΑΕ...

Πώς θα επιβιώσει ένας νέος φορέας για τους Έλληνες της Διασποράς

Όταν ο Ανδρέας Παπανδρέου αποφάσισε ν' αποκτήσουν οι Έλληνες τής Διασποράς έναν φορέα που θα τους εκπροσωπεί και ύστερα από πολλές διαβουλεύσεις με εκπροσώπους τής ομογένειας, ανέθεσε την ευθύνη οργάνωσής του στον τότε υφυπουργό Εξωτερικών, Γρηγόρη Νιώτη. Από κακή συγκυρία ο κ. Νιώτης κινδύνευε να χάσει τη θέση του στο υπουργικό συμβούλιο και οργάνωσε το σημερινό ΣΑΕ βιαστικά για να κερδίσει την εμπιστοσύνη του πρωθυπουργού, αλλά μάταιος κόπος αφού βρέθηκε εκτός κυβέρνησης στον επόμενο ανασχηματισμό. Ενώ αρχική ιδέα ήταν τούς Έλληνες τής Διασποράς να εκπροσωπούν οι Κοινότητες τους, ο κ. Νιώτης διέπραξε το λάθος να προτιμήσει η εκπροσώπηση να γίνεται από τις ομοσπονδίες εθνοτοπικών σωματείων που στην ουσία εκπροσωπούν μικρό ποσοστό των Ελλήνων που ζουν στο εξωτερικό.

Τον κ. Νιώτη επισκέφθηκα στο γραφείο του το Δεκέμβριο 1994, όπου επέστρεψε ενθουσιασμένος από επίσκεψή του σε χώρα τής πρώην Σοβιετικής Ένωσης και τη θερμή φιλοξενία που του επεφύλαξαν οι εκεί ομογενείς. Αυτά έλεγε στους υπαλλήλους του γραφείου του και μου έδωσε την εντύπωση ότι ενδιαφερόταν πραγματικά για τους Έλληνες τής Διασποράς. Λίγο αργότερα, όμως, με απογοήτευσε στη συζήτησή μας με τις απαντήσεις που έδωσε για τους στόχους του ΣΑΕ, ένα χρόνο πριν το πρώτο συνέδριό του στη Θεσσαλονίκη.

“Θα προσκαλούμε τους Απόδημους κάθε χρόνο, θα τους βραβεύουμε για την προσφορά τους και θα συζητούμε μαζί τους”, κάτι τέτοιο είπε περίπου γιατί δεν θυμάμαι με ακρίβεια και όταν επέστρεψα στο Σίδνεϊ έγραψα για τις αμφιβολίες μου όσον αφορά στο υπό κατασκευή ΣΑΕ. Οι υποστηρικτές του, γοητευμένοι από το ρόλο παράγοντα τής ομογένειας που τους δόθηκε, έλεγαν ότι το ΣΑΕ βρισκόταν στη βρεφική ηλικία του και θα βελτιωνόταν. Όμως, η βελτίωση δεν ήρθε ποτέ, το ΣΑΕ παρέμεινε ένα βρέφος χωρίς φροντίδα και φυσικά κινδυνεύει με θάνατο, όχι εξ αιτίας τής διαφωνίας μου, αλλά από την αμέλεια αυτών που είχαν την ευθύνη για την ανάπτυξη του και τους υποστηρικτές τους, που απέρριπταν πεισματικά κάθε πρόταση για μεταρρύθμιση με δικαιολογία το φημισμένο προεδρικό διάταγμα που άλλαζαν μόνο όταν τους συνέφερε.

Για το ΣΑΕ οι Έλληνες φορολογούμενοι, όπως αποδείχτηκε, δανείστηκαν εκατομμύρια ευρώ για να το κρατήσουν ζωντανό, έστω ατροφικό, αφού ούτε έργο παρουσίασε, ούτε τον Ελληνισμό τής Διασποράς ένωσε. Και είναι βαθιά νυχτωμένοι οι ηγέτες του αν νομίζουν

ότι ενώνουν τους Έλληνες τού Εξωτερικού επειδή το προεδρείο του ΣΑΕ συνεδριάζει κάθε μια και δύο στην Ελλάδα για να συναντηθεί με πολιτικούς και να φωτογραφηθεί μαζί τους. Ούτε είναι επικοινωνία ανάμεσα στους Έλληνες τής Διασποράς, το παγκόσμιο συνέδριο στη Θεσσαλονίκη κάθε τέσσερα χρόνια (αντί για δύο ύστερα από διαμαρτυρίες μας για το κόστος), όπου εκατοντάδες “ηγέτες” τής ομογένειας απ’ όλο τον κόσμο απολαμβάνουν πέντε λεπτά δόξας στα πηγαδάκια και στα παζάρια για τις εκλογές, ενώ οι προσκεκλημένοι ομιλητές απευθύνονται σε άδεια καθίσματα και υπάρχουν φωτογραφίες που το αποδεικνύουν.

Σήμερα το ΣΑΕ εκπροσωπεί μόνο το 5% τής ομογένειας, επειδή δεν πρόσφερε ούτε έργο, ούτε όραμα και στο παραπάνω τής χρεοκοπίας προτείνονται σαν μεταρρυθμίσεις οι προτάσεις μας όλα αυτά τα χρόνια, που μάς θεωρούσαν... εχθρούς. Τώρα αποδεικνύεται ποιοί είναι οι πραγματικοί εχθροί του ΣΑΕ, αυτοί που το έφεραν στο χείλος τού γκρεμού με την αλαζονεία τους.

Και επειδή ποτέ δεν κρίνουμε και επικρίνουμε μόνο, επειδή τα λόγια είναι φθηνά, πάντα έχουμε την εναλλακτική πρόταση.

Για να ευδοκιμήσει ο καινούργιος φορέας των Αποδήμων, αν ο αρμόδιος υφυπουργός, Δημήτρης Δόλλης, πραγματοποιήσει την υπόσχεση που μάς έδωσε, θα πρέπει να καταργήσει τα κάθε είδους τζάμπα ταξίδια, ακόμη και τού προεδρείου, για να εξοικονομηθούν πολύτιμοι οικονομικοί πόροι που θα χρησιμοποιηθούν για έργα. Μόνο με έργα θα κερδίσει την εμπιστοσύνη των Ελλήνων τής Διασποράς ο όποιος φορέας τους και όχι με πανηγύρια. Η νέα ηγεσία του και όχι ανακύκλωση τής παλιάς, θα πρέπει να ενθαρρύνει την πραγματική και ουσιαστική επικοινωνία ανάμεσα στους Έλληνες εξωτερικού με εκπαιδευτικές, πολιτιστικές, πνευματικές, επιστημονικές και επιχειρηματικές ανταλλα-

γές που θα οργανώνουν ειδικές επιτροπές με έμπειρα μέλη.

Γιατί να μη συμμετέχουν στο Ελληνικό Φεστιβάλ τού Σίδνεϊ, ας πούμε, ομογενείς καλλιτέχνες, λογοτέχνες και χορευτικά ή θεατρικά και μουσικά συγκροτήματα από την νότια και βόρεια Αμερική, την Ευρώπη και την πρώην Σοβιετική Ένωση; Και γιατί να μη συμμετέχουν δικοί μας σε δικές τους πολιτιστικές εκδηλώσεις;

Το ίδιο θα μπορούσε να γίνει με επιστήμονες και επιχειρηματίες που θα φιλοξενούμε εμείς, ή θα φιλοξενούν εμάς, για μια πραγματική επικοινωνία μέσα στην ομογένεια για το συμφέρον τής και το συμφέρον τής πατρίδας μας. Ακόμη και ανταλλαγές μαθητών και φοιτητών θα πρέπει να γίνονται σε όλες τις χώρες όπου υπάρχει Ελληνισμός για να διευρύνουμε τους ορίζοντες των παιδιών μας και να υπάρχει πραγματική επικοινωνία.

Κάποιοι μιλούν για βιβλιοθήκη στην Ελλάδα με συγγράματα Ελλήνων τής Διασποράς, που είναι πολύ καλή ιδέα. Αλλά σήμερα οι Έλληνες λογοτέχνες και επιστήμονες που ζουν στο εξωτερικό, τις περισσότερες φορές πρέπει να πληρώσουν οι ίδιοι το κόστος για την έκδοση ενός πονημάτος τους και ποιος ξέρει πόσα σπουδαία συγγράματα βρίσκονται σε συρτάρια επειδή οι συγγραφείς τους δεν διαθέτουν τα χρήματα για την έκδοσή τους σε βιβλία. Γι' αυτό χρειαζόμαστε έναν ομογενειακό εκδοτικό οίκο που θα τυπώνει και θα διαθέτει τα βιβλία που θα κρίνει κατάλληλα μια παγκόσμια επιτροπή ειδημόνων.

Πιστεύω ακόμη ότι υποχρέωση των Ελλήνων τής Διασποράς είναι η συντήρηση και διάδοση τού ελληνικού πολιτισμού στις χώρες που μάς φιλοξενούν, όπως κάνει πολύ καλά η Κοινότητα στο Σίδνεϊ με το Φεστιβάλ. Θα μπορούσε, όμως, να οργανωθεί και ένα Παγκόσμιο Φεστιβάλ Ελληνικού Πολιτισμού κάθε τέσσερα χρόνια σε διαφορετική χώρα με τη συμμετοχή ομογενών και ξένων φιλελλήνων

καλλιτεχνών, λογοτεχνών και συγκροτημάτων από όλο τον κόσμο. Στόχος τού Παγκόσμιου Φεστιβάλ Ελληνικού Πολιτισμού δεν θα είναι μόνο οι ομογενείς, αλλά και οι ξένοι πολίτες τής χώρας, αν θέλουμε πραγματικά να διαδώσουμε τον πολιτισμό μας. Τα εθνικά συμφέροντα και η προάσπισή τους στις χώρες που ζουν Έλληνες είναι ακόμη μια μεγάλη υποχρέωσή μας και στη χώρα μας το Αυστραλιανό Ελληνικό Συμβούλιο κάνει έσπουδαία δουλειά με καλά αποτελέσματα. Πιστεύω ότι θα πρέπει να έχουμε ένα παγκόσμιο ελληνικό λόμπι που θα συντονίζει την προστασία των ελληνικών εθνικών συμφερόντων σε όλο τον κόσμο.

Αν ποτέ υπάρξει ένας νέος φορέας για τούς Έλληνες τής Διασποράς, ή έστω γίνουν ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις στο σημερινό ΣΑΕ, στόχος του δεν θα είναι να ικανοποιείται η ματαιοδοξία λίγων ανθρώπων σαν μέλη μιας “κυβέρνησης Διασποράς” με πολλά πρόνοια και καμία ευθύνη.

Θα μου πείτε, ίσως, ότι και με τις προτάσεις μου θα χρειαστεί να γίνουν πολλά τζάμπα ταξίδια από την ηγεσία τού νέου φορέα ή τού αναδιοργανωμένου ΣΑΕ. Λάθος, γιατί αν και προ πολλού είμαι μέλος τού κλαμπ τής τρίτης ηλικίας, τα παιδιά και εγγόνια μου με ενημερώνουν για τις εξελίξεις στη νέα τεχνολογία και γνωρίζω ότι συνεδριάσεις από άτομα που ζουν σε διαφορετικές χώρες μπορούν να γίνουν δια τηλεφώνου, αλλά πιο πρακτικά και αποτελεσματικά με την χρήση και κάμερας ακόμη μέσα από το διαδίκτυο. Ο πρόεδρος τού ΣΑΕ και το συμβούλιό του μπορούν να συνεδριάζουν χωρίς να βγούν από το σπίτι τους και να μη συμβαίνουν παρατράγουδα, όπως στη συνεδρίαση που είχε προγραμματιστεί για τις 1-2 Απριλίου στην Αθήνα. Τρεις ημέρες πριν, ο παγκόσμιος πρόεδρος αποφάσισε την αναβολή του, γιατί δεν θα ήταν στην συνεδρίαση ο περιφερειάρχης Καναδά (Μενεγάκης). Όπως διάβασα στο διαδίκτυο, οι άλλοι 6 περιφερειάρχες οργίστηκαν από την αναβολή, επειδή είχαν κλείσει εισιτήρια και ξενοδοχεία...

Δεν θέλω να επιβάλω τίποτε και ούτε έχω την... εξουσία, απλά προτάσεις κάνω, αλλά «αμ' έπος τε και έργον εμήδετο», όπως έλεγαν οι πρόγονοί μας γιατί χάσαμε πολύ χρόνο και πολλά εκατομμύρια δολάρια για να βρει τελικά τοίχο το ΣΑΕ. Επείγει να γυρίσουμε σελίδα, επειδή όποιος δεν θέλει να ζυμώσει... 15 χρόνια κοσκινίζει! Οι Έλληνες τής Διασποράς θ' αγαπήσουν έναν φορέα που παράγει έργο και τους τιμά, θα τον υποστηρίξουν και θα τον χρηματοδοτήσουν γενναίως επειδή θα τους εκπροσωπεί πραγματικά και θα τους ενώνει με τ' αδέρφια τους σ' όλο τον κόσμο.

* Η “Σάλπιγγα”

Λάβαμε το νέο τεύχος τού περιοδικού τού Ελληνικού Τμήματος R.S.L. “Η Σάλπιγγα”, που επιμελείται ο πρόεδρός του, κ. Βασίλης Κωστόπουλος, μια προσεγμένη έκδοση με ενδιαφέρουσα ύλη για Παλαιούς Πολεμιστές και όχι μόνο. Τα συγχαρητήριά μας.

* Καλό!

Ένας άντρας αράζει στη βεράντα με τη γυναίκα του πίνοντας μπίρα. Αφού έχει πιει αρκετές, σπάει την ησυχία λέγοντας:
- Σ' αγαπώ.

Τον κοιτάει η γυναίκα του:

- Τώρα μιλάς εσύ ή η μπίρα;
- Εγώ μιλάω. Στη μπίρα.

Ακόμη ένα:

Παιδί: Μαμά, γιατί μου είπες προχθές ότι ο Γιωργάκης μας, το αδερφάκι μου είναι αγγελάκι;

Μαμά: Μα το χρυσούλι μας είναι αγγελάκι... Γιατί ρωτάς;

Παιδί: Δεν είναι, πιστέψέ με. Πριν λίγο έριξα το Γιωργάκη από το παράθυρο και δεν πέταξε!